

DECIZIA nr. 90 din 2012

privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../2012, asupra contestației formulate de **SC X SRL** – CIF RO..., cu sediul în ..., județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-HR .../2012 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, din care contestă sumă totală de **x.xxx lei**, reprezentând:

- x.xxx lei impozit pe profit;
- xxx lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- x.xxx lei taxă pe valoarea adăugată;
- xxx lei majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 209 (1) și art. 207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă, înregistrată sub nr. .../2012, solicită anularea parțială a obligațiilor suplimentare stabilite prin actul atacat, invocând următoarele motive:

În anul fiscal 01.01.2010-30.09.2010 societatea nu a înregistrat depășirea plafonului pentru cheltuielile de protocol de 2% aplicată asupra diferenței rezultate din totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit ca atare suma de xx.xxx lei nu reprezintă cheltuieli nedeductibile fiscal și nu trebuie majorat profitul impozabil cu această sumă.

Din plafonul de xx.xxx lei, deductibil calculat pentru anul fiscal 01.01.2010-30.09.2010 a fost cheltuită suma de x.xxx lei, rămânând disponibilă xx.xxx lei. Din aceste calcule rezultă ca suma de xx.xxx lei, aferentă meselor servite din factura nr. .../2010 emisă de SC Y SRL se încadrează în limitele admise pentru cheltuielile de protocol și este deductibilă fiscal.

Având în vedere cele de mai sus, respectiv nedepășirea limitei pentru cheltuielile de protocol se constată ca suma de xx.xxx lei fiind deductibilă fiscal nu se asimilează unei livrări de bunuri și nu există obligația de colectare de TVA și ca atare nu se datorează nici dobânzi/majorări de întârziere și nici penalități de întârziere pentru aceasta.

În susținerea contestației societatea invocă art. 21 alin. 3 lit. a) și art. 128 alin. 8 lit. f) din Codul Fiscal, precum și normele metodologice de aplicare.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. .../2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere F-HR .../2012, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, referitor la sumele contestate, au constatat următoarele:

Perioada verificată 01.01.2009 – 31.12.2011, din care contestată 01.01.2010-30.09.2010.

În luna februarie 2010 a fost organizat un curs de perfecționare cu angajații societății, iar contravaloarea meselor servite de cursanți în valoare de xx.xxx lei, a fost înregistrat în contul 614 – Cheltuieli cu studiile.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste cheltuieli au fost înregistrate eronat la cheltuieli cu studiile, cheltuielile cu mesele servite de cursanți sunt cheltuieli de protocol și au deductibilitate limitată la determinarea impozitului pe profit. În urma suplimentării cheltuielilor de protocol cu această sumă, s-a rezultat că în anul 2010 societatea a înregistrat depășire la cheltuieli de protocol, iar organul fiscal a majorat profitul impozabil pe anul 2010 și nu a acceptat ca deductibilă taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. .../2010.

Prin recalcularea profitului impozabil pe perioada 01.01.2010-30.09.2010 s-a rezultat un impozit pe profit suplimentar în sumă totală de x.xxx lei și s-a stabilit suplimentar TVA în sumă de x.xxx lei, la care s-a mai calculat majorări de întârziere în sumă de x.xxx lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și organele de inspecție fiscală, se reține:

Cauza supusă soluționării este ca Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, să se pronunțe dacă organele fiscale în mod legal nu a admis la deducere la determinarea

profitului impozabil cheltuielile de protocol cu mesele servite în timpul cursului de perfecționare organizat pentru angajații societății și a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestora, în condițiile în care plafonul calculat pentru cheltuielile de protocol deductibile fiscal în perioada 01.01.2010-30.09.2010 permite înregistrarea ca deductibilă a acestor cheltuieli.

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au stabilit, că SC X SRL în anul 2010 a înregistrat în contul 614 – Cheltuieli cu studiile suma de xx.xxx lei, reprezentând contravaloarea meselor servite de cursanți cu ocazia cursului de perfecționare cu angajații societății, motivând că societatea a depășit plafonul de 2% admisă de lege. Ca urmare s-a stabilit impozit pe profit suplimentar în sumă totală de x.xxx lei. Organele de inspecție au mai colectat TVA aferentă facturii în valoare de x.xxx lei.

SC X SRL, prin contestație, susține că din plafonul de xx.xxx lei, deductibil calculat pentru anul fiscal 01.01.2010-30.09.2010 a fost cheltuită suma de x.xxx lei, rămânând disponibilă suma de xx.xxx lei, unde se încadrează în limitele admise suma de xx.xxx aferentă meselor servite neacceptată la deducere de către organele fiscale.

În drept, în temeiul art.21 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;

Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, în explicitarea prevederilor art. 21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

„33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.”

Din declarația 101 privind impozitul pe profit, rândul 27, aflate în dosarul cauzei și din argumentele prezentate de societatea contestatară, rezultă că depășirea cheltuielilor de protocol cu suma de x.xxx lei reprezintă

cheltuieli de protocol nedeductibile aferente achizițiilor de țigări și băuturi alcoolice și nu depășirea limitei de 2%.

Nu pot fi reținute în soluționarea cauzei cele invocate de organele de inspecție fiscală prin Referatul privind punctul de vedere la soluționarea contestației nr. .../2012 ca aceste cheltuieli reprezintă avantaje în natură, care nu au fost impozitate la angajați, având în vedere că prin Raportul de inspecție fiscală, care a stat la baza deciziei contestate, s-a stabilit în mod clar că cheltuielile în cauză se încadrează ca cheltuieli de protocol și nu de studii.

Totodată din cuprinsul referatului sus menționat se reține precizarea organelor de inspecție fiscală că plafonul calculat pentru cheltuielilor de protocol deductibile fiscal în perioada 01.01.2010-30.09.2010, ar permite înregistrarea ca deductibilă a contravalorii meselor, menționate mai sus.

Având în vedere cele reținute în cuprinsul prezentei decizii, se poate constata, că organul de inspecție fiscală nu a făcut o analiză întemeiată asupra plafonului deductibil calculat pentru cheltuielile de protocol și asupra sumei cheltuită din această sumă în cursul anului 2010, rezultând că cheltuielile puse în discuție pot fi considerate deductibile, ca urmare, **se va admite contestația și se anulează impozitul pe venit în sumă de x.xxx lei stabilit suplimentar pe anul 2010 și taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar în sumă de x.xxx lei.**

Referitor la accesoriile aferente impozitului pe venit și a taxei pe valoare adăugată stabilit suplimentar în sumă totală de x.xxx lei, având în vedere, că contestația a fost admisă pentru impozitul pe venit și taxa pe valoare adăugată stabilit suplimentar, conform principiului de drept „accessorium sequitur principalem” se **va admite contestația și pentru majorările și penalitățile de întârziere aferente în sumă totală de x.xxx lei.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Admiterea contestației și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-HR .../2012, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru **suma totală de x.xxx lei**, reprezentând

- x.xxx lei impozit pe profit;
- xxx lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- x.xxx lei taxă pe valoarea adăugată;
- xxx lei majorări de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,